

UZASADNIENIE

wyroku z 23 listopada 2021 r.

Pozwem wniesionym 27 lipca 2021 r. strona powodowa (...) sp. z o.o. sp.k. w W. domagała się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. kwoty 414,49 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 19 stycznia 2021 roku do dnia zapłaty oraz kosztami procesu według norm przepisanych.

Na dochodzone pozwem roszczenie składa się dalsze odszkodowanie z tytułu uszkodzenia pojazdu marki H. o nr rej. (...) wskutek kolizji, do której doszło 19.12.2019 r. Pozwany przed dokonaniem cesji wierzytelności wypłacił na rzecz poszkodowanego tytułem odszkodowania kwotę 12593,55 złotych. Faktura za naprawę pojazdu opiewała na kwotę 13.008,04 złote. Pozwany zweryfikował kalkulację, uwzględnił w całości ujęty w niej zakres naprawy, po czym zaniżył stawki za roboczogodzinę pracy warsztatu naprawczego. Poszkodowany na podstawie umowy cesji zbył na rzecz powoda wierzytelność przysługującą mu tytułem odszkodowania za uszkodzenie pojazdu od pozwanego. Odpowiedzialność pozwanego wynikała z tego, że był on ubezpieczycielem z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego sprawcy kolizji. (k. 1 – 3)

Nakazem zapłaty wydanym 9 września 2021 roku, sygn.. akt I Nc 1609/21, w całości uwzględniono żądanie pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany (...) S.A. V. (...) w W., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od kosztów procesu. Pozwany nie zakwestionował swojej odpowiedzialności co do zasady, zaprzeczył jedynie wysokości obowiązku odszkodowawczego przyjętego w kalkulacji przedstawionej przez powoda, wskazując, że dotychczas wypłacone odszkodowanie stanowi wyrównanie szkody i dalsze roszczenia są nieuzasadnione z uwagi na fakt, iż zakład naprawczy zawyżył liczbę roboczogodzin z uwagi na policzenie także usługi mycia pojazdu (70 zł netto) , jego dezynfekcji (50 zł netto) oraz obsługi szkody (140 złotych netto). Ponadto do kosztów nienależnych pozwany zaliczył wymianę znaczka emblematu marki H., który zdaniem pozwanego nie został wymieniony.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19.12.2020 roku, na skutek kolizji spowodowanej przez sprawcę prowadzącego pojazd objęty ubezpieczeniem przez pozwanego, ochroną w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, uszkodzeniu uległ pojazd marki H. o nr rej. (...) własności B. S..

(okoliczność bezsporna)

W dniu 19 grudnia 2020 r. zgłoszono szkodę u strony pozwanej. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego decyzją z dnia 9 marca 2021 roku ubezpieczyciel przyznał odszkodowanie w wysokości 12593,55 zł wyliczone w oparciu o kalkulację naprawy przygotowaną przez powoda. Uszkodzeniu w samochodzie uległ tył pojazdu szczegółowo opisany w kalkulacji szkody. Uszkodzeniu uległ także znak fabryczny marki H.. W ramach usługi w kalkulacji policzono także mycie pojazdu (70 złotych netto), dezynfekcję pojazdu (50 złotych netto) oraz obsługę szkody (140 złotych netto). W fakturze (...) z dnia 16 lutego 2021 roku figuruje kwota 13204,84 złotych. Zakład (...) policzył napis oryginał w kwocie 196,80 złotych. Nie wyszczególniono odrębnie usługi mycia, dezynfekcji czy obsługi szkody. Ubezpieczyciel weryfikując fakturę zakwestionował pozycje „materiały drobne – normalia na kwotę 160,98 zł korygując ją do kwoty 84 złote netto oraz pozycję „usługa blacharska według kosztorysu z kwoty 1240 złotych netto” na kwotę 980 złotych. Na fakturze nie wyszczególniono odrębnie usług mycia dezynfekcji i obsługi szkody. Faktura C. za naprawę pojazdu marki H. wyniosła 13204,84 złotych.

(Dowód: akta szkody – płyta CD – k. 34; kosztorys A. – k. 11-13, faktura – k. 15-16)

W dniu 16.02.2021 r. B. S. zawarł z C. Ł. K., a następnie C. Ł. K. z powodem w dniu 30.03.2021 roku umowę cesji wierzytelności z tytułu odszkodowania za szkodę powstałą w pojeździe marki H. o nr rej. (...) jako bezpośredni skutek zdarzenia, które jest przedmiotem postępowania likwidacyjnego zarejestrowanego u strony pozwanej.

(Dowód: umowa cesji z 16 lutego 2021 r. – k. 18-18/2, umowa przelewu powierniczego – k. 19-20, pełnomocnictwa – k. 21-22)

Pismem z 23 kwietnia 2021 roku strona powodowa wezwała pozwanego do dopłaty kwoty 414,49 zł tytułem brakującej części należnego odszkodowania zgodnie z załączoną fakturą wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, lecz pozwany odmówił wypłaty odszkodowania ponad kwotę już wypłaconą. Kwota 414,49 złotych obejmuje jedynie zakwestionowane przez pozwanego kwoty z pozycji „materiały drobne – normalia na kwotę 160,98 zł korygujące ją do kwoty 84 złote netto oraz pozycję „usługa blacharska według kosztorysu z kwoty 1240 złotych netto” na kwotę 980 złotych. Daje to kwotę netto 336,98 złotych netto plus 77,50 złotych podatku Vat, co daje kwotę dochodzoną pozwem.

(Dowód: wezwanie do zapłaty – k. 24-25, pismo pozwanego – k. 26-27)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów, których prawdziwość i treść nie budziła wątpliwości Sądu i nie była kwestionowana przez strony. Odnośnie złożonej przez powoda prywatnej kalkulacji naprawy, Sąd uwzględnił ją jako dowód tego, że została ona, w toku postępowania sporządzona. Uszło uwadze pozwanego, że kwota dochodzona pozwem nie opiewała na kwotę 196,80 złotych z tytułu kosztu wymiany emblematu. Kwota 414,49 złotych obejmuje jedynie zakwestionowane przez pozwanego kwoty z pozycji „materiały drobne – normalia na kwotę 160,98 zł korygujące ją do kwoty 84 złote netto oraz pozycję „usługa blacharska według kosztorysu z kwoty 1240 złotych netto” na kwotę 980 złotych. Daje to kwotę netto 336,98 złotych netto plus 77,50 złotych podatku Vat, co daje kwotę dochodzoną pozwem.

Sąd pominął dowód z opinii biegłego na okoliczność czy koszty usługi mycia pojazdu, obsługi administracyjnej dezynfekcji winny być ujęte w kosztorysie w roboczegodzinach lakierniczych, czy jako oddzielne czynności, ustalenia czy koszt usługi dezynfekcji, mycia pojazdu i koszt obsługi administracyjnej szkody są stosowane przez autoryzowane serwisy na rynku lokalnym w przypadku gdy płatnikiem jest klient indywidualny, a nie ubezpieczyciel, a jeżeli tak to w jakich cenach oraz po przeprowadzeniu oględzin pojazdu marki H. czy zgodnie z przedłożoną fakturą oraz kosztorysem napis został wymieniony. W pierwszej kolejności wskazać należy, iż sprawa niniejsza była rozpoznawana w postępowaniu uproszczonym, a kwota żądania opiewała na 414 złotych. Zgodnie z treścią art. 505⁷ § 2 k.p.c. opinii biegłego nie zasięga się, jeżeli jej przewidywany koszt miałby przekroczyć wartość przedmiotu sporu, chyba że uzasadniają to wyjątkowe okoliczności. Bezspornie kwota dochodzona pozwem nie przewyższałaby potencjalnego kosztu opinii biegłego, które oscylują w granicach około 600-800 złotych. Stąd dowód z opinii biegłego w tym przypadku wyłączał przepis kodeksu (art. 235² § 1 pkt 1 k.p.c.). Po wtóre, wskazać także należało, iż teza dowodowa sformułowana przez pozwanego była nieprzydatna do rozstrzygnięcia. W zakresie wymiany emblematu powód nie dochodził zapłaty z tego tytułu. Ponadto okoliczność czy koszty kwestionowanego mycia pojazdu jego dezynfekcji oraz obsługi szkody są ujmowane w ramach roboczegodzin lakierniczych i czy są stosowane dla klientów indywidualnych dla samego faktu zasadności żądania również nie mają istotnego znaczenia, a ponadto są elementem oceny prawnej, do której biegły nie ma uprawień. Stąd dowód z opinii biegłego został przez Sąd pominięty tym bardziej, że art. art. 505⁷ § 1 k.p.c. pozwala sądowi na samodzielną ocenę po rozważeniu całokształtu okoliczności sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Roszczenie powoda oparte jest na art. 822 § 1 k.c. i art. 34 ust. 1 oraz 36 ust. 1 ustawy 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2214 ze zm.) w zw. z art. 415 k.c. w zw. z art. 436 § 2 k.c.

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Odpowiedzialność odszkodowawczą z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych regulują przepisy ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2214 ze zm.). Zgodnie z art. 34 ust. 1 i 36 ust. 1 ustawy z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są zobowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia, a odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej. Ustalenie odszkodowania z ubezpieczenia OC następuje według ogólnych zasad, określonych w art. 361-363 k.c., z tym jedynie zastrzeżeniem, że zakład ubezpieczeń zobowiązany jest tylko do świadczenia pieniężnego, ograniczonego do wysokości, ustalonej w umowie, sumy gwarancyjnej (art. 822 § 1 k.c. i art. 36 ust. 1 ustawy). Stosownie zaś do treści art. 19 ust. 1 ustawy poszkodowany w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczeń bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń.

Przytoczone przepisy łączą więc odpowiedzialność ubezpieczyciela z obowiązkiem odszkodowania, do którego zobowiązany jest posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym, który to obowiązek wynika z art. 415 k.c. w zw. z art. 436 § 2 k.c. Powódka w przedmiotowej sprawie powinna więc wykazać przesłanki, od których zależy odpowiedzialność posiadacza mechanicznego środka komunikacji, tj. 1) fakt posiadania mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody; 2) szkodę; 3) związek przyczynowy pomiędzy ruchem mechanicznego środka komunikacji, a powstałą szkodą; 4) winę sprawcy. Ponadto kierując roszczenie w stosunku do ubezpieczyciela, powódka powinna wykazać, że zakład ubezpieczeń zawarł ze sprawcą szkody umowę ubezpieczenia obowiązkowego OC posiadaczy pojazdów mechanicznych.

Na gruncie przedmiotowej sprawy pozwany nie kwestionował co do zasady swojej odpowiedzialności jako ubezpieczającego za szkodę spowodowaną przez sprawcę, a jedynie zakres obowiązku odszkodowawczego, wskazując, iż koszt mycia pojazdu, jego dezynfekcji oraz obsługi szkody nie wchodzi w zakres odszkodowania pozostającego w związku z przedmiotowym zdarzeniem. Ponadto pozwany twierdził, iż w związku z tym, że emblemat marki H., uszkodzony w zdarzeniu, nie został wymieniony, to jego koszt nie podlega wliczeniu w ramach odszkodowania.

Przechodząc do oceny wysokości dochodzonej pozwem kwoty Sąd przyjął, że zasadne jest odszkodowanie w pełnej wysokości tj. w kwocie 13008,04 złotych, (nie w kwocie 132004,84 złotych wraz z emblematem gdyż powód tego kosztu nie dochodził). Oznacza to, że do dopłaty pozostaje kwota 414,49 złotych.

W ocenie Sądu koszty mycia pojazdu pozostają w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem. Wszak sama ocena szkody w pojeździe wymaga umycia pojazdu dla ustalenia pełnego obrazu uszkodzeń. Obrazowo przedstawiając problem można powiedzieć, że w podobnych okolicznościach pacjent, który uszkodził kolano również nie musi najpierw go oczyścić, by lekarz mógł ocenić stopień naruszenia tkanek. Nadto procesy technologiczne związane z lakierowaniem elementów wymagają dla swojej precyzji mycia. Wbrew twierdzeniom pozwanego koszt ten nie został zafakturowany jako odrębna pozycja na fakturze, a stanowi element kosztu usługi blacharskiej. Podobnie koszt dezynfekcji pozostaje w chwili obecnej w adekwatnym związku przyczynowym z zaistniałą szkodą. W okresie pandemicznym każde „użycie” pojazdu przez osobę trzecią, w tym przypadku wskutek naprawy szkody, wymaga dla bezpieczeństwa poszkodowanego również dezynfekcji. Jest to zatem dodatkowy koszt, który musi ponieść poszkodowany w związku ze szkodą. Należy podkreślić, że gdyby nie doszło do uszkodzenia pojazdu na skutek kolizji drogowej, nie byłaby konieczna jego naprawa i w związku z tym czasowe „używanie” tego samochodu przez osoby trzecie, a zatem poniesienie kosztu dezynfekcji po dokonanej naprawie nie byłoby konieczne. Z niewiadomych względów pozwany uważa, że koszt ten winien ponieść sam poszkodowany, co pozostaje w sprzeczności z zasadą pełnego odszkodowania określoną w art. 361 k.c.

Ponadto koszt obsługi szkody wykonywany przez powoda, po pierwsze nie został wyodrębniony na fakturze, co pozwala na ocenę, że brak jest dowodu na faktyczne zaliczenie tego kosztu do faktury. Nawet gdyby koszty te mieściły się w ramach żadanego odszkodowania, to koszty te są i tak niższe, niż gdyby sam poszkodowany przystępował do likwidacji szkody. Powód sam bowiem przygotowywał opis i wycenę szkody celem zgłoszenia jej do postępowania likwidacyjnego. W tym celu sporządzony został szczegółowy kosztorys, którego wykonanie na zlecenie poszkodowanego na tzw. wolnym rynku wygenerowałoby koszt około 400 złotych. Zgodnie z najnowszą linią orzecniczą Sądu Najwyższego poszkodowanemu należy się w ramach naprawienia szkody zwrot kosztów prywatnej ekspertyzy wykonanej celem dochodzenia odszkodowania od ubezpieczyciela (tak uchwała składu 7 sędziów SN III CZP 99/18). Zatem koszt w wysokości 140 złotych tytułem obsługi szkody jest wyrazem minimalizacji szkody, nie zaś jej zwiększeniem, stąd w ocenie Sądu również kwota 140 złotych za obsługę szkody wlicza się w koszty naprawienia szkody pozostającej w związku z wypadkiem z dnia 19.12.2020 roku.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w pkt I wyroku na podstawie powołanych przepisów.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 359 § 1 k.c., zgodnie z którymi jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, choćby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Istotne jest więc ustalenie momentu, w którym dłużnik opóźnił się ze spełnieniem świadczenia. Termin spełnienia świadczenia przez dłużnika, którym jest zakład ubezpieczeń, w ramach ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, oznaczony jest w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, według którego zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Jedynie w przypadku gdyby wyjaśnienie w terminie, o którym mowa w ust. 1, okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe (ust. 2).

W przedmiotowej sprawie szkoda z tytułu naprawy uszkodzonego pojazdu - co było bezsporne - została zgłoszona w dniu 19.12.2020r., w związku z tym ubezpieczyciel winien zlikwidować szkodę i wypłacić należne odszkodowanie w terminie 30 dni, albowiem nie zachodziły w przedmiotowej sprawie okoliczności uniemożliwiające ustalenie w tym terminie odpowiedzialności ubezpieczyciela za szkodę. Stąd zasadne było żądanie zasądzenia odsetek od dnia 19 stycznia 2021 roku do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt II wyroku na podstawie art. 98 k.p.c.

Na koszty poniesione przez powoda zostały złożone koszty opłaty w kwocie 30 złotych, opłaty skarbowej w kwocie 17 złotych, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 90 złotych. Łącznie powód poniósł koszty w kwocie 137 złotych, które strona przegrywająca proces winna zwrócić powodowi.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować uzasadnienie,
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego
3. K.. 14 dni

6 grudnia 2021 roku